

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ; ΟΧΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Με το Ν.4369/2016, άλλη μια μνημονιακή επιταγή μπαίνει σε εφαρμογή: η «αξιολόγηση» του προσωπικού του δημοσίου. Επιχειρήθηκε και πριν από 3 χρόνια, επί ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, και ακυρώθηκε από ένα μεγάλο αγώνα σε όλο το δημόσιο. Σήμερα, επί ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ενώ έχει υπογραφεί ένα επιπλέον μνημόνιο, που συνεχίζει τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών, λένε ότι η «αξιολόγηση» είναι «αθώα». Η αξιολόγηση όμως είναι σικέ - προαποφασισμένη. Συνδέεται άμεσα με τη μεγάλη αξιολόγηση. Αυτή προβλέπει μείωση συνεχή ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, κλείσιμο δομών, αλλαγή οργανογραμμάτων, μείωση μισθών, περιορισμό προσωπικού. ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ή ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ. Θα τρώει κόσμο γιατί έτσι λέει το μνημόνιο και η ΕΕ και ακολουθούν οι Κυβερνήσεις χθεσινές και σημερινές.

ΑΘΩΕΣ «ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ» ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

«Αθώα» βέβαια, και με πολλά δεκάρια, ήταν κι η αξιολόγηση προ διαθεσιμότητας. Μόνο που, όταν ήρθε η κρίσιμη στιγμή, της μοριοδότησης, ανασύρθηκε από τα συρτάρια και αξιοποιήθηκε για να βρεθούν κάποιοι εκτός δουλειάς, ακόμα και με βαθμολογία άριστα. Γιατί, ακόμα κι αν όλοι είχαν 9-10, κάποιοι είχαν 10 και κάποιοι 9,8... Ο μόνος που κέρδισε από αυτή τη διαδικασία ανταγωνισμού μεταξύ των εργαζομένων ήταν η επιχείρηση της διαθεσιμότητας που αιτιολογήθηκε έτσι στη βάση «αντικειμενικών» στοιχείων.

Τώρα λοιπόν, θα χαρακτηριστούμε «επαρκείς» ή «ακατάλληλοι». Οι χαρακτηρισμοί αυτοί θα συνοδεύουν τον υπηρεσιακό φάκελό μας, για τον οποίο θα ενημερώνεται κεντρικά το κράτος, και θα μπορεί, ανά πάσα στιγμή, ανάλογα με τις προτεραιότητες της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, να αξιοποιήσει αυτά τα στοιχεία... Μείωση μισθού; Υποχρεωτική κινητικότητα εκτός νομού; Διαθεσιμότητα; Απόλυση; Ό,τι αποφασίσουν.

«ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ» ΣΕ ΑΘΛΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ;

Από το 2009 ως το 2015, οι εργαζόμενοι στο δημόσιο μειώθηκαν κατά 25,9% κι οι δημόσιες δαπάνες κατά 32%. Σ' αυτό το περιβάλλον καλούμαστε να αξιολογηθούμε για την απόδοσή μας: σε υπηρεσίες χωρίς χρηματοδότηση, με πιεστικές ανάγκες και ελάχιστα μέσα, που αδειάζουν από προσωπικό, κι όσοι μένουμε πίσω, δεν προλαβαίνουμε να καλύπτουμε το συνεχώς αυξανόμενο όγκο δουλειάς, ούτε έχουμε τα μέσα για να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες των φοιτητών, που ζητάνε εναγωνίως βοήθεια, μέσα στην απουσία μέτρων στήριξης τους από το κράτος.

ΠΟΛΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ...

Η αξιολόγηση θα γίνεται από 2 ιεραρχικά ανώτερούς μας, βάσει «συμβουλευτικής συνέντευξης» (άρθρ.15&19). Αν δεν τους «αρέσουμε», δεν είμαστε επαρκώς υποτακτικοί, θα'χουν και το μαχαίρι και το πεπόνι...

Θα αξιολογείται η «επίδειξη ενδιαφέροντος, η ανάπτυξη δεξιοτήτων κι η αφοσίωση, οι πρωτοβουλίες και οι καινοτομίες, ο συντονισμός, ο προγραμματισμός έργου κι η ανάληψη ευθυνών» (έννοιες καθόλου αντικειμενικές...), η «εκπόνηση μελετών και η βράβευσή τους» (εδώ γελάμε, γιατί πραγματικά υπάρχουν περιθώρια να κάνει και μελέτες ο εργαζόμενος που λιώνει κάθε μέρα στη δουλειά...), η «ικανότητα άσκησης πολλαπλών καθηκόντων» (ε, ναι, γιατί ο ένας σήμερα δουλεύει για δύο παλιότερα εργαζόμενους, με διαφορετικές αρμοδιότητες...), η «ποσοτική και ποιοτική απόδοσή μας, η αναβάθμιση του εργασιακού περιβάλλοντος, ο βαθμός επίτευξης της ατομικής στοχοθεσίας και η συμμετοχή στη στοχοθεσία του τμήματος [βλ. παρακάτω] κι η άμεση εξυπηρέτηση των αναγκών των

πολιτών» (άρθρ.17). Διερωτόμαστε: Η ικανοποίηση των αναγκών των πολιτών εξαρτάται από τον υπάλληλο ή από το κράτος; Μήπως επιχειρούν να χρεώσουν σε μας τη μη ικανοποίηση των αναγκών μιας ολόκληρης κοινωνίας;

ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ;

Με το νόμο περί αξιολόγησης, θεσμοθετείται και κάτι που ονομάζεται «λογοδοσία και κοινωνικός έλεγχος». Ιδρύεται σε κάθε φορέα Επιτροπή Ακρόασης, στην οποία συμμετέχουν διευθυντές και προϊστάμενοι, που ασχολείται με τα «αιτήματα κοινωνικών φορέων, ομάδων ή μεμονωμένων πολιτών». Όποιος θέλει, μπορεί να πηγαίνει εκεί και να κατηγορεί τον υπάλληλο ατομικά, σαν αυτός να λειτουργεί μόνος, πέραν του νομικού πλαισίου και των υπηρεσιακών προτεραιοτήτων που άλλοι καθορίζουν και που σίγουρα δε στοχεύουν στην εξυπηρέτηση των πολιτών. Ένα αίτημα για μετεγγραφή να μην μπορεί να ικανοποιηθεί, ένα τιμολόγιο να μην μπορεί να πληρωθεί και υπεύθυνοι είμαστε εμείς...

ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΝ 10;

Κάθε κριτήριο βαθμολογείται ξεχωριστά, με «αντικειμενική κρίση». 90-100 παίρνουν οι άριστοι, αλλά απαιτείται ειδική αιτιολογία της βαθμολογίας τους, με στοιχεία και δεδομένα. Στη συνέχεια, αυτή εξετάζεται από την Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης (άρθρ.21) που είτε την οριστικοποιεί είτε τη «διορθώνει».

Ακολουθεί, χωρίς αιτιολόγηση, η κατηγορία 75-89, των «πολύ επαρκών» και αυτή των «επαρκών» με 60-74. Με 50-59 οι «μερικώς επαρκείς», με 40-49 οι «μέτριοι», με 25-39 οι «ανεπαρκείς» και με 0-24 οι «ακατάλληλοι για τη συγκεκριμένη υπηρεσία». Για βαθμολογία κάτω του 60 απαιτείται αιτιολόγηση (άρθρ.17). Λογικό συμπέρασμα: Για να αποφύγουν οι προϊστάμενοι την αιτιολόγηση της βαθμολογίας τους, θα συμπυκνωθούμε όλοι στην κατηγορία 60-89. Έχουμε κανένα λόγο για να φαγωθούμε μεταξύ μας;

Οι δε προϊστάμενοι, κινδυνεύουν να βρεθούν με το προσωπικό τους αναγκαστικά στην κατηγορία 60-89 και τους ίδιους αρνητικά αξιολογημένους και δη μέσω ανώνυμων ερωτηματολογίων. Η αξιολόγηση των υφισταμένων δε λαμβάνεται υπόψη, συνοδεύει όμως τον ατομικό τους φάκελο. Έχουν κανένα συμφέρον να κάνουν αξιολόγηση;

Πέραν του ότι το «άριστα» είναι πρακτικά αδύνατο, ακόμα κι αν ένας προϊστάμενος ήθελε να το βάλει στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης ιδρύεται Διεύθυνση Στατιστικής Ανάλυσης Βαθμολογιών Αξιολόγησης κι «όπου παρατηρείται συστηματική εμφάνιση είτε υψηλών είτε χαμηλών βαθμολογιών» θα παρεμβαίνει στην αξιολόγηση με «συντελεστή διόρθωσης» (άρθρ.17,παρ.15).

Υπηρεσίες που θα εμφανίζουν πολλά άριστα θα «καθοδηγούνται» για να μην το επαναλαμβάνουν... Κατά τα λοιπά, αυτή η αξιολόγηση δεν έχει ποσόστωση σαν την προηγούμενη...

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ, ΒΑΖΟΥΝ ΚΑΙ «ΣΤΟΧΟΥΣ»

Χαρτί δεν έχουμε να τυπώσουμε, ούτε λάμπα να αλλάξουμε, αλλά θα αξιολογείται η προσπάθειά μας να πετύχουμε «στόχους» που ορίζονται για μας ατομικά και για το τμήμα συνολικά. Οι στόχοι δεν καθορίζονται από μας, ούτε βέβαια από την κοινωνία: καθορίζονται από τους Υπουργούς, κατεβαίνουν στους Γενικούς Διευθυντές, στους Διευθυντές και τελικά στους Τμηματάρχες/προϊσταμένους (άρθρ.22). Όταν πια φτάσουν σε μας είναι απόλυτα καθορισμένοι και υποχρεωτικοί. Για την επίτευξή τους δε θα αρκεί να ανταγωνιζόμαστε μόνο σε ατομική βάση, ο ένας ενάντια στον άλλον, μέσα στην ίδια υπηρεσία. Θα πρέπει να ανταγωνιζόμαστε και ως τμήμα απέναντι στο διπλανό τμήμα (πράγμα που θα καλούμαστε να αποφασίζουμε στην περίφημη «ολομέλεια τμήματος/διεύθυνσης», άρθρ.23), με το οποίο, κατά τα λοιπά, πρέπει να συνεργαζόμαστε για υπηρεσιακούς λόγους... Βοηθάει αυτό στη «βελτίωση της απόδοσης έργου της δημόσιας υπηρεσίας»; Μέσα σε όλα αυτά, αξιολογείται κι η «επικοινωνία και άριστη συνεργασία» μεταξύ των εργαζομένων... Mission Impossible...

ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ Η ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΜΑΣ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ ΚΑΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ

Οι ήδη πιεστικές συνθήκες δουλειάς θα εντατικοποιηθούν σε έναν ατέρμονο αγώνα για να ξεπεράσουμε το διπλανό μας. Τα μόνα που ως τώρα μας κρατάνε, η συναδελφικότητα κι η αλληλεγγύη, θα καταργηθούν, κι ο ανταγωνισμός μεταξύ μας θα πάρει τη θέση τους. Για έναν καλό βαθμό; Όχι βέβαια. Για να βγαίνει περισσότερη δουλειά από λιγότερους...

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ «ΑΠΟ ΠΑΝΩ» ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ. ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ «ΑΡΕΣΤΟΥΣ» & ΜΗ. ΥΠΟΤΑΓΗ & ΓΛΥΨΙΜΟ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ. ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΚΑΡΙΕΡΕΣ...

Το σύστημα αξιολόγησης οδηγεί στην πλήρη εξάρτηση από τους «από πάνω» μας. Των υπαλλήλων από τους προϊστάμενους, των προϊστάμενων από τους διευθυντές, των διευθυντών από τους γενικούς διευθυντές και πάει λέγοντας. Το αν κάποιος θα ανέβουν στην ιεραρχία ή θα παραμείνουν σε θέση ευθύνης διασφαλίζοντας επιδόματα (οι Γενικοί Διευθυντές 1.000, οι Διευθυντές 450 κι οι Τμηματάρχες 290 ευρώ, Ν.4354/2015), περνάει πάνω από τις πλάτες μας. Έχουν συμφέρον να μας πιέζουν για να βαθμολογούνται καλύτερα οι ίδιοι και το τμήμα που διοικούν.

Διαμορφώνεται μια κατάσταση υποταγής στις ορέξεις του κάθε «από πάνω», στις προσωπικές του προτεραιότητες, όπου κανένα ΟΧΙ (υπηρεσιακώς τεκμηριωμένο) δεν είναι ανεκτό κι ο εργαζόμενος βρίσκεται στο έλεος της απόλυτης εξουσίας του «βαθμολογητή» του. Μέσα σε όλα αυτά, μπορούμε βέβαια, με ανώνυμα ερωτηματολόγια, να βαθμολογήσουμε αρνητικά αυτόν που μας βαθμολογεί ... (άρθρ.18,παρ.15). «Η βαθμολογία κάθε ετήσιας αξιολόγησης των προϊσταμένων από τους υφιστάμενους συνοδεύει τον ατομικό φάκελο του προϊστάμενου και συνεκτιμάται κατά την αξιολόγησή του», από έναν άλλο προϊστάμενο που μπορεί να έχει λόγους να καταπιεί την αρνητική αξιολόγηση για να προστατεύσει τη δική του θέση...

ΠΗΡΑΜΕ «ΚΑΚΟ ΒΑΘΜΟ»; ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΝΣΤΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΛΑΘΟ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ

Προβλέπεται η δημιουργία Ειδικής Επιτροπής Αξιολόγησης, η οποία θα εξετάζει τις ενστάσεις μας για βαθμολογία κάτω του 75 (άρθρ.20&21). Μόνο που αποτελείται από Γενικούς Διευθυντές. Οι οποίοι ξέρουμε ότι θα στηρίζουν αυτούς που μας βαθμολογήσαν, γιατί από τη μεταξύ τους συνεργασία θα εξαρτάται η θέση τους... Στην επιτροπή συμμετέχουν δύο αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων (μόνιμοι/ΙΔΑΧ) και εκπρόσωπος του Συλλόγου Εργαζομένων, εάν το ζητήσει ο αξιολογούμενος. Μειοψηφία ούτως ή άλλως, δεν έχουν καν δικαίωμα ψήφου... Απόλυτα δημοκρατικό...

«ΜΕΤΡΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ» Ή ΠΟΙΝΕΣ;

Κατά την αξιολόγησή μας, θα μας καλεί ο προϊστάμενος για να συζητήσουμε μέτρα βελτίωσής μας. Μια κουβέντα χρειάζεται πριν περικοπεί ο μισθός. Στο μισθολόγιο, ορίζεται ρητά ότι οι «μη αρεστοί», αξιολογούμενοι 3 συνεχείς φορές ως «ανεπαρκείς» ή «ακατάλληλοι», παραμένουν μισθολογικά στάσιμοι (Ν.4354/2015,άρθρ.12). Αν το συνδυάσει κανείς αυτό με το στόχο μείωσης των μισθών, καταλαβαίνει τι θα γίνει. Α, ναι: ο νόμος λέει ότι, αν βαθμολογηθούμε με άριστα (μ.ο.) 3 συνεχόμενες φορές μπορεί να ανέβουμε μισθολογικό κλιμάκιο. Ας αφήσουμε στην άκρη τη δυσκολία του προϊστάμενου να αιτιολογήσει το άριστα και τη «διόρθωσή» του που μπορεί να κάνει η Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης: Η αύξηση θα αφορά 5-15% των «άριστων» σε όλο το δημόσιο, κατόπιν πρότασης του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης και απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Ανασυγκρότησης & Οικονομικών, «λαμβάνομένης υπόψη της εκάστοτε δημοσιονομικής συγκυρίας»... Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι.

Η περικοπή μισθού δεν είναι η μόνη συνέπεια που προβλέπεται. Όπως λέει ο αρμόδιος υπουργός:

«Όσοι δεν μπορούν να ακολουθήσουν θα κινηθούν προς πιο πρόσφορες θέσεις». Τι ακριβώς εννοεί ο κ. υπουργός; Ενδεχομένως ότι, όπως προβλέπεται στο Ν. 4440/2016 για την κινητικότητα, η κατώτερη βαθμολογία (ή και η ανώτερη, γιατί όχι;) θα συνεπάγεται υποχρεωτική μετακίνηση σε υπηρεσία επιλογής του κράτους, εντός ή εκτός νομού (άρθρ.7,παρ.3&9,παρ.2). Η αξιολόγηση συνδέεται επίσης και με το σύστημα προαγωγών (Ν. 4369/2016), ακυρώνοντας κάθε αντικειμενική διάστασή του. Οι «αρεστοί» θα προωθούνται κι οι υπόλοιποι θα περιμένουν στην ουρά... Κατά τα άλλα, πρόκειται για μια αξιολόγηση χωρίς συνέπειες...

ΙΣΟΤΗΤΑ;

Ειδικές ρυθμίσεις (άρθρ.15,παρ.3-7) ισχύουν για όσους είναι αποσπασμένοι σε γραφεία βουλευτών, ευρωβουλευτών, υπουργών, αναπληρωτών υπουργών, υφυπουργών, γενικών / ειδικών γραμματέων, κ.α. Κομματικά στελέχη θα βαθμολογούνται από κομματικά στελέχη και θα υπάγονται σε εντελώς διαφορετικό καθεστώς από αυτό στο οποίο θα υπαγόμαστε οι υπόλοιποι...

ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ «ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΟΥΝ»;

ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΤΑΣΑΝ ΩΣ ΕΔΩ

Τους δυνάστες μας. Τα Μνημόνια, την Κυβέρνηση, την ΕΕ, το ΔΝΤ και όλο το πολιτικό τους προσωπικό που μας κλέβουν τη ζωή και θέλουν να μας κολλήσουν και ταμπελάκια με βαθμολογίες για να δικαιολογήσουν τις πολιτικές τους που έχουν διαλύσει το Δημόσιο. Αυτούς που έκοψαν τους μισθούς μας (η μείωση του αφορολογητου που δρομολογείται αντιστοιχεί σε κόψιμο ακόμα ενός μισθού το χρόνο) οδηγώντας μας στην εξαθλίωση. Αυτούς που περιστέλλουν τα δικαιώματά μας καταδικάζοντάς μας σε μια πραγματικότητα που δεν είναι επιλογή μας.

Απέναντι σε όλα αυτά, το μόνο που μας μένει είναι να αρνηθούμε συνολικά τη διαδικασία της αξιολόγησης.

Οι μόνοι που έχουν δικαίωμα να μας «αξιολογήσουν», και μας έχουν ήδη αξιολογήσει, είναι οι χιλιάδες φοιτητές, μεταπτυχιακοί, υποψήφιοι διδάκτορες, γονείς που εξυπηρετούμε με όλες μας τις δυνάμεις παρ' ότι έχουμε μείνει οι μισοί από το 2011. ΟΛΟΙ αυτοί ΞΕΡΟΥΝ. Αυτοί και οι συνάδελφοι που ένας δίπλα στον άλλον δίνουμε συλλογικά τη μάχη για δημόσιες υπηρεσίες μέσα αντίξοες συνθήκες.

Η ΑΔΕΔΥ έχει κηρύξει απεργία-αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης σε όλο το δημόσιο. Είμαστε νομικά κατοχυρωμένοι να αρνηθούμε να συμπληρώσαμε τα έντυπα αξιολόγησης όπως κάνουν οι συνάδελφοί μας σε όλο το Δημόσιο.

ΔΙΚΤΥΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ